

1908 - 2008

8 de març

dia de la dona treballadora

el capitalisme i el patriarcat ens fan precàries

Aquests dies, al voltant de la data del 8 de març, els actes institucionals es multipliquen per celebrar el dia internacional de la dona. Però el 8 de març, no ho oblidem, és el dia internacional de la dona treballadora.

En la societat capitalista heteropatriarcal en què vivim el treball és clau pel capital, per la seva producció i reproducció social. Si parlem de treball en aquest model social, hem de parlar de la divisió sexual del treball. Així el paper del treball en el capitalisme, on per sobreviure l'hem de vendre en la majoria de casos per un salari indigne, és bàsic per a entendre les nostres identitats com a membres d'aquesta societat. La centralitat del treball assalariat en el món de l'economia de mercat dins l'esfera pública i la invisibilització del treball domèstic no remunerat, considerat com a "acte privat d'amor", caracteritzen la divisió sexual del treball que estructura tot el nostre món i la imatge que tenim d'ell. Per això nosaltres avui volem remarcar en la importància del treball en la identitat de les persones i en la construcció de les nostres relacions humanes quotidianes. No volem deshumanitzar el problema darrere de les grans estadístiques, perquè la divisió social i sexual del treball afecta sens dubte la manera com una societat es fa càrrec d'allò més bàsic, la vida humana, sobretot d'aquells col·lectius més vulnerables com els de la infantesa i la vellesa. La violència de gènere televisada, per posar un exemple, ignora els patiments d'aquesta divisió (sexual i social), els sorprenen els maltractaments duts a terme per dones contra infants i gent gran, abocades a un treball devaluat socialment, tant que ni tan sols es considera treball. Evidentment, el patiment humà que tot això comporta no es pot resumir en estadístiques ni relats sensacionalistes.

Els avantatges que la divisió social i sexual del treball aporten al capitalisme són obvis: entre d'altres, reproducció gratuïta de la força de treball -que ens nega fins i tot el dret a autodeterminar, de decidir sobre els nostres cossos i vides- reserva de mà d'obra barata, i doble escala salarial per pressionar a la baixa els salaris generals. Aquesta divisió del treball en base al sexe, és sens dubte sustentada per la família tradicional nuclear i heterosexual que l'Església i altres sectors reaccionaris, defensen a ultrança. Divisió, però, també perpetuada per les hipòcrites lleis fetes pel PSOE, com la panacea de la Llei de Conciliació Laboral o LEY ORGÁNICA 3/2007, de 22 de març de la Llei d'igualtat d'oportunitats a la feina, que ignorant la realitat social sexista, ens fa a les dones encara més vulnerables a la precarització de l'accés al treball i de les condicions d'aquest, en situar-nos en desavantatge respecte als homes a l'hora de buscar feina.

La jornada laboral es podria reduir a nivell mundial fins a 4 hores diàries si es socialitzaren realment els beneficis dels avenços tecnològics, cosa que ens permetria repartir més equitativament el treball, productiu i reproductiu, sense necessitat d'acabar mercantilitzant fins i tot les activitats de cura. Però evidentment, cap economia estatal capitalista es pot permetre aquest luxe en un món cada vegada més sotmès a la competència del mercat internacional. Per això el nostre camí passa necessàriament per la destrucció del capitalisme i la construcció d'una nova societat més humana i justa.

El capitalisme, amb la divisió social i sexual del treball perpetua i es beneficia, sobretot, de la divisió de la classe obrera. S'ha acusat molt sovint el feminisme de ser la causa d'aquesta divisió, però resulta que l'esquerra, ignorant durant dècades els problemes de la meitat de la població, era qui no se n'adonava d'una divisió real que ja existia, mentre acusava les dones de conservadorisme per la seva escassa participació política. Com hi havien de participar si després d'una llarga jornada a la fàbrica havien de començar-ne una de nova a casa?

Sembla que l'esquerra revolucionària se n'ha adonat d'això, que ara som més conscients que el capitalisme es beneficia de la divisió d'interessos que crea al si de les classes populars la reproducció d'una ideologia que converteix el treball assalariat en el centre de la identitat masculina i atorga el paper de "pacificadores socials" a les dones, que centrades en el benestar familiar garanteixen l'estalvi, el consum, la transmissió de valors a les següents generacions, i molt important, eviten que els seus companys es fiquin en embolics sindicals. És per això que considerem la lluita feminista com un dels nostres eixos centrals, perquè amb un trencament d'arrel amb les posicions de gènere i la seva funció en l'ordre capitalista podem fer-lo perillar realment.

Nosaltres avui volem superar la imatge victimista d'un feminisme i enviar un missatge de solidaritat a totes les dones que participen activament en les diferents lluites de resistència d'arreu del món: contra el capital, contra l'imperialisme, contra el patriarcat, i per la seva contribució a un món més solidari, internacionalista, equitatiu, on les relacions igualitàries entre les persones i els pobles siguin la base del nou ordre mundial.

Ens pesa massa viure la violència estructural del sistema capitalista patriarcal. Per tot això, i perquè és la única solució:

AIXAFEM EL CAPITALISME! DESTRUÏM EL PATRIARCAT!

